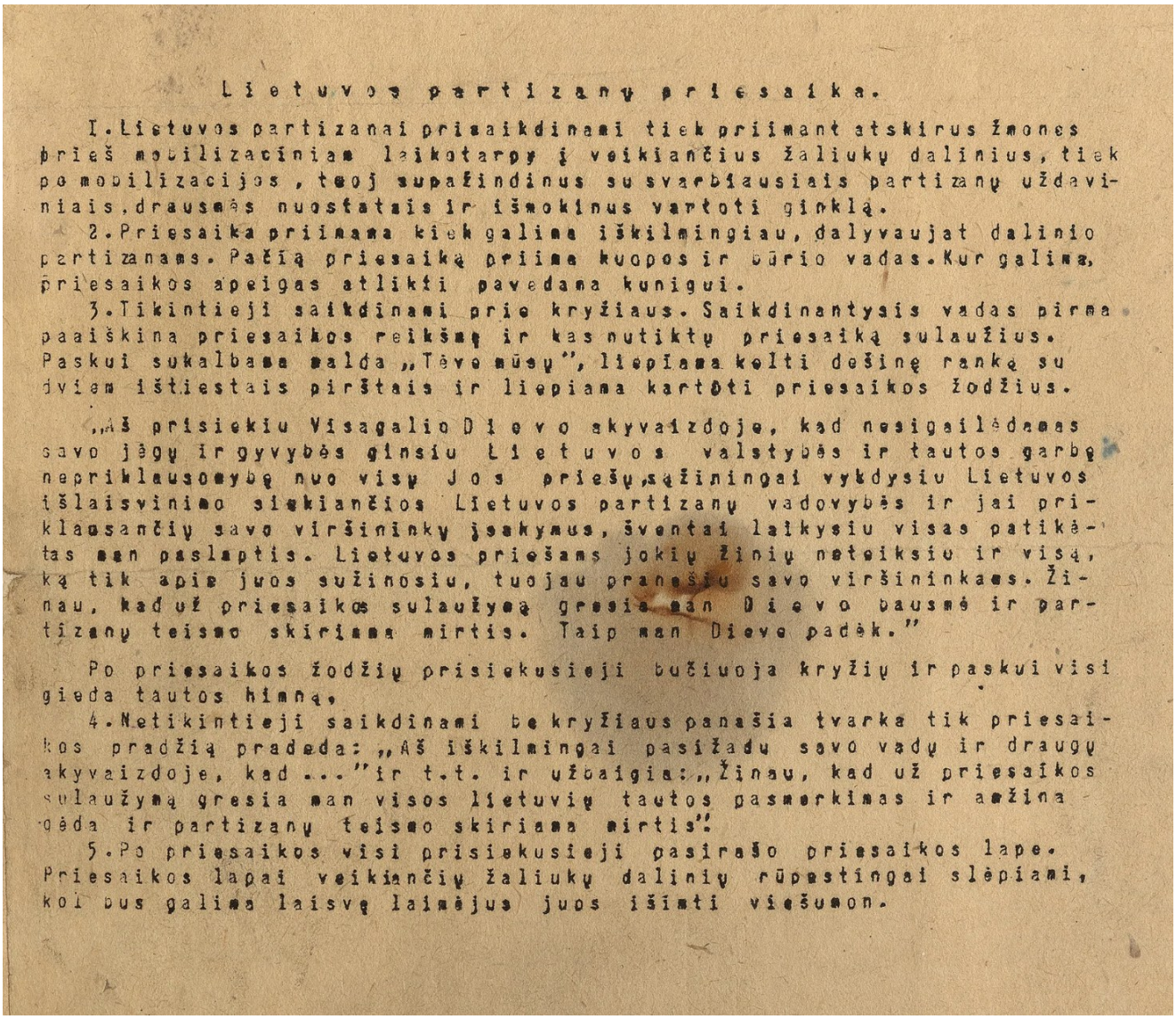
1945 · Lietuvos partizanų priesaika (prisaikdinimo tvarka)

Lietuvos ypatingasis archyvas · Dzūkų grupės štabo parengta partizanų prisaikdinimo tvarka, 1945 · lietuvių kalba

Lietuvos partizanų priesaika.

I. Lietuvos partizanai prisaikdinami tiek priimant atskirus žmones prieš mobilizacinius laikotarpy į veikiančius žaliukų dalinius, tiek po mobilizacijos, taoj supažindinus su svarbiausiais partizanų uždaviniais, drausmės nuostatais ir išmokinus vartoti ginklą.

2. Priesaika priimama kiek galima iškilmingiau, dalyvaujat dalinio partizanams. Pačią priesaiką priima kuopos ir būrio vadas. Kur galima, priesaikos apeigas atlikti pavedama kunigui.

3. Tikintieji saikdinami prie kryžiaus. Saikdinantysis vadas pirma paaiškina priesaikos reikšmę ir kas nutiktų priesaiką sulaužius. Paskui sukalbama malda „Tėve mūsų", liepiama kelti dešinę rankę su dviem ištiestais pirštais ir liepiama kartoti priesaikos žodžius.

„Aš prisiekiu Visagalio Dievo akyvaizdoje, kad nesigailėdamas savo jėgų ir gyvybės ginsiu Lietuvos valstybės ir tautos garbę nepriklausomybę nuo visų Jos priešų, sąžiningai vykdysiu Lietuvos išlaisvinimo siekiančios Lietuvos partizanų vadovybės ir jai priklausančių savo viršininkų įsakymus, šventai laikysiu visas patikėtas man paslaptis. Lietuvos priešams jokių žinių neteiksiu ir visą, ką tik apie juos sužinosiu, tuojau pranešiu savo viršininkams. Žinau, kad už priesaikos sulaužymą gresia man Dievo bausmė ir partizanų teismo skiriama mirtis. Taip man Dievo padėk."

Po priesaikos žodžių prisiekusieji bučiuoja kryžių ir paskui visi gieda tautos himną.

4. Netikintieji saikdinami be kryžiaus panašia tvarka tik priesaikos pradžią pradeda: „Aš iškilmingai pasižadu savo vadų ir draugų akyvaizdoje, kad ..." ir t.t. ir užbaigia: „Žinau, kad už priesaikos sulaužymą gresia man visos Lietuvių tautos pasmerkimas ir amžina gėda ir partizanų teismo skiriama mirtis".

5. Po priesaikos visi prisiekusieji pasirašo priesaikos lape. Priesaikos lapai veikiančių žaliukų dalinių rūpestingai slėpiami, kol bus galima laisvę laimėjus juos išimti viešumon.

Apie dokumentą

Dzūkų grupės štabo 1945 m. parengta Lietuvos partizanų prisaikdinimo tvarka: mašinraštis, vienas lapas, 5 punktai. Jame nurodyta, kada ir kaip prisaikdinami partizanai, kas priima priesaiką, pateiktas priesaikos tekstas tikintiesiems ir pakeista jo pradžia bei pabaiga netikintiesiems. Priesaikos lapus su prisiekusiųjų parašais reikėjo slėpti, kol, laisvę iškovojus, juos bus galima paskelbti. Dokumentas susijęs su Dzūkų grupės vado J. Vitkaus-Kazimieraičio 1945 m. gegužės 7 d. įsakymu Nr. 1: jo 11 punkte nurodyta priesaiką priimti ne vėliau kaip per savaitę. Saugomas Lietuvos ypatingajame archyve.

Iššifruotas tekstas · lietuvių k.

Lietuvos partizanų priesaika.

1. Lietuvos partizanai prisaikdinami tiek priimant atskirus žmones prieš mobilizaciniam laikotarpy į veikiančius žaliukų dalinius, tiek po mobilizacijos, tuoj supažindinus su svarbiausiais partizanų uždaviniais, drausmės nuostatais ir išmokinus vartoti ginklą.
2. Priesaika priimama kiek galima iškilmingiau, dalyvaujat dalinio partizanams. Pačią priesaiką priima kuopos ir būrio vadas. Kur galima, priesaikos apeigas atlikti pavedama kunigui.
3. Tikintieji saikdinami prie kryžiaus. Saikdinantysis vadas pirma paaiškina priesaikos reikšmę ir kas nutiktų priesaiką sulaužius. Paskui sukalbama malda „Tėve mūsų“, liepiama kelti dešinę ranką su dviem ištiestais pirštais ir liepiama kartoti priesaikos žodžius.

„Aš prisiekiu Visagalio Dievo akyvaizdoje, kad nesigailėdamas savo jėgų ir gyvybės ginsiu Lietuvos valstybės ir tautos garbę, nepriklausomybę nuo visų Jos priešų, sąžiningai vykdysiu Lietuvos išlaisvinimo siekiančios Lietuvos partizanų vadovybės ir jai priklausančių savo viršininkų įsakymus, šventai laikysiu visas patikėtas man paslaptis. Lietuvos priešams jokių žinių neteiksiu ir visą, ką tik apie juos sužinosiu, tuojau pranešiu savo viršininkams. Žinau, kad už priesaikos sulaužymą gresia man Dievo bausmė ir partizanų teismo skiriama mirtis. Taip man Dieve padėk.“

Po priesaikos žodžių prisiekusieji bučiuoja kryžių ir paskui visi gieda tautos himną.
4. Netikintieji saikdinami be kryžiaus panašia tvarka, tik priesaikos pradžią pradeda: „Aš iškilmingai pasižadu savo vadų ir draugų akyvaizdoje, kad...“ ir t. t. ir užbaigia: „Žinau, kad už priesaikos sulaužymą gresia man visos lietuvių tautos pasmerkimas ir amžina gėda ir partizanų teismo skiriama mirtis“.
5. Po priesaikos visi prisiekusieji pasirašo priesaikos lape. Priesaikos lapai veikiančių žaliukų dalinių rūpestingai slepiami, kol bus galima laisvę laimėjus juos išimti viešumon.

Vertimas į anglų k. · English translation

The procedure for swearing in partisans, prepared by the staff of the Dzūkai Group in 1945: a typescript, one sheet, five points. It sets out when and how partisans are sworn in and who administers the oath, gives the text of the oath for believers and a changed opening and ending for non-believers. The oath sheets with the signatures of those sworn in were to be hidden until they could be made public once freedom was won. The document is linked to Order No. 1 of 7 May 1945 by J. Vitkus-Kazimieraitis, commander of the Dzūkai Group, whose point 11 required the oath to be taken within a week. Held by the Special Archives of Lithuania.

Oath of the Lithuanian partisans.

1. Lithuanian partisans are sworn in both when individual men are admitted to the active "žaliukai" units before the mobilisation period and after mobilisation, as soon as they have been acquainted with the main tasks of the partisans and the disciplinary rules and taught to use a weapon.
2. The oath is taken as solemnly as possible, with the partisans of the unit present. The oath itself is administered by the company and platoon commander. Where possible, the oath ceremony is entrusted to a priest.
3. Believers are sworn in at the cross. The commander administering the oath first explains the meaning of the oath and what would happen if it were broken. Then the Lord's Prayer is said, the men are told to raise the right hand with two fingers extended and to repeat the words of the oath:

"I swear in the presence of Almighty God that, sparing neither my strength nor my life, I will defend the honour and the independence of the Lithuanian State and nation against all Her enemies; that I

will faithfully carry out the orders of the leadership of the Lithuanian partisans, which seeks the liberation of Lithuania, and of my superiors under it; that I will hold sacred all the secrets entrusted to me. I will give no information to the enemies of Lithuania, and everything I learn about them I will report at once to my superiors. I know that for breaking the oath I face the punishment of God and death imposed by the partisan court. So help me God."

After the words of the oath, those sworn in kiss the cross, and then all sing the national anthem.
4. Non-believers are sworn in without the cross in a similar way, only beginning the oath: "I solemnly pledge in the presence of my commanders and comrades that..." and so on, and ending: "I know that for breaking the oath I face the condemnation of the whole Lithuanian nation, eternal shame and death imposed by the partisan court."
5. After the oath all those sworn in sign the oath sheet. The oath sheets of the active "žaliukai" units are carefully hidden until, once freedom is won, they can be brought out into the open.

Pastabos

• Perrašyta pagal mašinraštį, išlaikant originalo rašybą ir sakinių sandarą („prieš mobilizaciniam laikotarpy“, „dalyvaujat“ – t. y. dalyvaujant). Rašomosios mašinėlės išmuštos diakritikos sunormintos.

• Lapo viduryje – dėmė; tekstas po ja įskaitomas.

• „Žaliukai“ – iki mobilizacijos veikusios ginkluotos partizanų grupės (terminas vartojamas ir 1945 m. gegužės 7 d. įsakyme Nr. 1).

• Prisiekiant keliama dešinė ranka su dviem ištiestais pirštais – tradicinis priesaikos gestas.

Iššifravo ir išvertė kazimieraitis.lt, 2026 (lietuvių → anglų k.). Šaltinis: Lietuvos ypatingasis archyvas, Lietuvos ypatingasis archyvas